

Palms

Een kleine kilometer ten noordwesten van Meppen ligt De Palms, een heideterrein vol jeneverbessen dat al op de Franse kaart van 1811 werd aangeduid als Mepper palmerzand. Op meer plaatsen in Drenthe wordt de Jeneverbes palm (of palmboom, palmbos) genoemd. Andere veel voorkomende Drentse namen zijn: damberen, een waogholt.

Tot ver in de vorige eeuw was het in Meppen en omstreken het gebruik om een stevige palmtak te snijden als groene draagstok voor de palmhaan en zijn versiering van slingers, noten, vruchten en eieren. Met Palmpasen gingen de kinderen in groepjes de huizen langs om hun 'haontie op een stokkie' te tonen en in ruil voor een liedje iets lekkers te ontvangen.

Palmpasen herinnert ons aan de intocht van Jezus in Jeruzalem. Op een ezel gezeten werd hij door een juichende menigte ontvangen. De enthousiaste mensen rukten takken van palmen en olijven en plaveiden daarmee zijn weg. In vroeger tijden werd de intocht van Jezus in dorpen en steden in een processie nagespeeld. En zo als dat vaker gaat, de kinderen namen het gebruik van hun ouders over. Ter opluistering van het feest dienden de takken van de altijd groen blijvende Jeneverbes die zo de status van inlandse "palm" verwierf.

De tak van de jeneverbes, het broodhaantje, de noten en de eieren verwijzen alle naar de nieuwe lente en naar vruchtbaarheid. Jaarlijks vindt in Emmen de keuring van de palmhaantjes plaats, georganiseerd door 't Aol Volk. Gebruik van groen is daarbij verplicht, jeneverbes is hoe dan ook verboden. De Jeneverbes werd als altijd groene plant ook het eeuwige leven toegedicht. Geen wonder dat men juist op begraafplaatsen veel gebruik maakt van de troostende uitwerking van groenblijvers als de jeneverbes en taxus. Op de begraafplaats van Westerbork, dicht bij zijn geliefde kerk, werd de kunstschilder Dozy begraven onder een prachtige jeneverbes. Juist Dozy, die bijzonder goed de sfeer van de heidevelden op zijn doeken wist vast te leggen.

